

منبع: روزنامه هالندی مردم،

De Volkskrant;

فشرده برگردانِ دری: طارق پیکار،

نگرانیهای روزافزون از وضع زنده گی زن افغان،

در گزارشی از نماینده گی سازمان جهانی ملل متحد و نهادِ مدافع حقوق بشر در افغانستان

رعایتِ حقوقِ زن در افغانستان مسیرِ قهقرایی را میپیماید. روزنه های سرایی که پس از شکستِ شکلی طالبان در سال 2001م. پدید آمده بودند، امروز، دگر به واقعیتهای تلخ و خطرناکتر از همیشه، همراه با ایجادِ یأسها در افکارِ نهادهای مدافع حقوق بشر، در زمینه گردیده است.

"دریدن چادری توسط زنان، آن طوری که پس از فرار طالبان از کابل در سال 2001م. در کشورهای غربی به حیث سمبولِ رهایی و نشانه آزادی زن افغان از مظالم تلقی میگردید، طی هشت سال سپری شده، پوشانیدنِ چهره و استفاده از چادری، به یگانه وسیله یی مبدل شده، که زن افغان میتواند در پناه آن از انواع خطرهای تباہ کن حیاتی و تهدیدها، رهایی یابد." "دفاع از حقوق و اعاده برابری حقوقی زن با مرد در افغانستان، بهانه یی بود، که نیروهای نظامی ناتو در افغانستان مداخله نمایند."

"نود درصدِ قشرِ زن در افغانستان از سواد و آموزش بی بهره اند؛ نسبتِ نبودِ امنیت و اعتماد به تأمین آن، صرف چهار درصدِ دخترانِ بین 10 و 12 سال به مکتب میروند." "ازدواجهایی که با اطفال صورت میگیرد، امروز به یکی از نورمها و روش عادی زنده گی در افغانستان تبدیل شده، پنجاه درصدِ دخترانی که وادار به ازدواج با مردان میگردند، زیر سن شانزده سال قرار دارند."

گزارشِ نشرشده نماینده گی سازمان جهانی ملل متحد در افغانستان - یوناما *{Unama}* و نهادِ مدافع حقوق بشر *{Human Rights Watch}* - زیر عنوانِ "وعده های داده شده برای زن افغان را عملی نمایید!" *{Keep Promises to Afghan Women!}*، وضع کنونی جوانبِ مختلفِ زنده گی زن افغان را به بررسی گرفته و آن را بدتر از همیشه تعریف نموده،

خشونت، تجاوز جنسی و برخوردهای همراه با تبعیض جنسی در برابر قشر زن و بی تفاوتی مسؤولان امور (حکومتی، عدلی و قضایی) در این عرصه را متأثرکننده تلقی کرده، از ازدیاد ناگواریهای روزافزون در این زمینه هوشدار میدهد.

در گزارش مذکور به محدودتر شدن نقش و ساحة فعالیت‌های اجتماعی، شرکت کم‌رنگ زن افغان در ترکیب نهادهای مدافع حقوق زن و واحدهای اداری حکومت، که از 31 درصد در سال 2006م. به 21 درصد در سال 2009م. کاهش یافته و بیشترین آن‌ها توانسته اند با حفظ موقف‌های پایین اداری صرف در بخش‌های صحت عامه و معارف فعال باشند، اشاره گردیده است. در گزارش مذکور نفوذ روزافزون طالبان و بنیادگرایان و ازدیاد خشونت‌ها، تجاوز جنسی و ناامنی‌ها و به ویژه عدم مسؤولیت پذیری و ضعف اداره مقام‌های دولتی (پلیس و سایر ارگان‌های کشف و تحقیق و حراست از قانون)، از عوامل عمده‌ی که منجر به ایجاد این نابه سامانی گردیده، پنداشته شده است. به گونه‌ی مثال، از رهایی متهمان تجاوز جنسی که چندین مرتبه عمل جرمی (اغتصاب) را مرتکب شده بودند و دارای نفوذ سیاسی در حکومت کابل میباشند - به اساس هدایت رییس جمهور کرزی - یادآوری شده است.

گزارش یوناما، تهدیدها و اعمال خشونت‌ها بر زن افغان را که ابعاد مختلف زنده گی و سهمگیری آنان را در فعالیت‌های گونه‌گون اجتماعی شدیداً متأثر ساخته، تقبیح کرده، خواستار تغییرهای جدی در مورد - با مداخله نهادهای باصلاحیت جهانی و مؤثر در زمینه بر حکومت و مراجع قدرت در افغانستان - شده است.

www.ayenda.org